

Народна епска песма, *Бој на Мишару*

Ова песма говори о најславнијој бици Првог српског устанка. Она се одиграла 1.августа 1806.године на пољу Мишару. Српске устанике предводио је лично Карађорђе, а турску војску Кулин-капетан, познат по борбености и суровости. Ток битке и њене последице народни певач је врло занимљиво представио кроз дијалог гавранова и жене Кулин-капетана.

И ову песму Вук је забележио од Филипа Вишњића.

Вест о поразу Кулиновој жени доносе два врана гаврана. Као лешинари и птице повезане са смрћу, они ни не могу донети лепе вести. С тим што се у овој песми однос страна променио. Сада лоше вести, вести о поразу и губитку добијају представници Турске, док до сада то није био случај.

Из ове песме најупечатљивији су стихови које иуговарају гавранови, а који говоре о томе да је дошло време за слободу Србије. И тај ослободилачки поход више нико не може да заустави.

„Нити иде Кулин-капетане,
Нити иде, нити ће ти доћи,
Нит се надај, нити га погледај,
Рани сина, пак шаљи у војску:
Србија се умирит не може!“

Из ових стихова видимо колика је у српском народу била глад за слободом. Слобода је одувек највиша вредност.